Ч. 245. Второк 10 падолиста (28 жовтня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Димисия кабінету бар. Бека. — Події на балканьскім півострові. — Казабляньска справа. — Росия а Сербія.

Вже від довшого часу ходила чутка, що кабінет бар. Бека не удержить ся довго, аж в суботу тота чутка таки потвердила ся. „Fremdenblatt" доніс, що на оногдашній раді міністрів ухвалено димисию цілого кабінету а вчерашна депеша з Відня рознесла вість таки вже про довершений факт: „Президент кабінету бар. Бек вручив вчера в полудне (в суботу) Цісареви на основі ухвали ради міністрів димисию цілого кабінету. Цісар приймив димисию і поручив міністрови вести дальше свої аґенди аж до дальшого зарядженя. Місию утвореня нового кабінету одержить по всій імовірности дотеперішний міністер справ внутрішних бар. Бінерт".

Віденьский дописуватель „Narod. List-ів", котрий розмавляв з бар. Бінертом, так доносить до згаданої ґазети: „Аж до сеї хвилї — сказав бар. Бінерт — я ще міністром в кабінеті бар. Бека і мені не повірено ніякої місиї утвореня нового кабінету. Заким то стане ся, не можу ще з нїким переговорювати, бо не маю до сего уповажненя. Коли би цісар висказав бажане, щоби я підняв ся тої трудної задачі утвореня нового кабінету, то я попросив би Монарха, щоби він поручив се діло якомусь досьвідченійшому мужеви державному. Колиж би монарх рішучо висказав своє бажане, то я не міг би инакше зробити, як лиш підчинити ся волї Монарха і старати ся витворити як фактичні так і особисті условя для утвореня нового мінїстерства". — З компетентної сторони доносять до тоїже ґазети, що бар. Бінерт одержить від цісаря поручене утворити новий кабінет та що рівночасно одержить директиву, що нове міністерство мусить бути коаліцийним кабінетом.

Кабінет бар. Бека розпочав був свою діяльність дня 2 червня 1906 р. по уступленю кабінету кн. Гогенльоге, котрий став був президентом міністрів по уступленю бар. Ґавча і був ним лиш через шість неділь. В склад кабінету бар. Бека входили первістно: бар. Шенайх яко міністер краєв. оборони; бар. Бінерт — для справ внутрішних; Кляйн — справедливости; Коритовский — фінанси; ґр. Аверсперґ — рільництво; др. Форшт — торговля; др. Мархет — просьвіта; др. Дершата — зелїзниці; ґр. Дідушицкий — для Галичини; др. Пацак — ческий земляк міністер; Праде — німецкий земляк-міністер. Пізнійше настали були в тім кабінеті деякі зміни.

Нині наспіла вість з Відня, що міністер справ внутрішних бар. Бінерт був вчера о 10 год. рано на авдиенциї у Цісаря, котра тревала звиш годину. Міністер предложив Монархови звіт о ситуациї політичній а Цісар поручив єму відтак місию утвореня нового кабінету.

Із Земуня доносять: Власти сербскі заборонили від вчера угорским урядникам зелїзничим виконувати свою службу на сербскій части мосту, сполучаючого Земунь з Білгородом від 6 год. вечером до 6 год. рано. Внаслідок того власти угорскі застановили зовсім рух зелїзничий межи Земунем а Білградом

Наслїдник сербского престола, кн. Юрий вернув в суботу з Петербурга до Білграду. На двірци повитано его торжественно. У відповіди на промову бурмістра заявив кн. Юрий, що має надію, що справедливі жаданя Сербії будуть при помочи могучого голосу увзглядненї Опісля відбула ся маніфестация перед посольствами анґлійским і російским.

Король Петро і его син вислали до царя депешу з подякою за приняте, якого дізнав в Петербурзї. Також і до румуньского короля

4)

ДЕТЕКТИВКА.

Повість з житя Американки.

(З німецкого — Г. Райнгардта).

(Дальше).

Джесі пішла до гостинниці, показала там карту того пана і сказала, що хотіла би тут переночувати Тоді зажадали від неї пів доляра і дали їй скромно уладжену малу комнатку.

На карті було написано „Самсон Ганкок". Джесі сховала еї до кишені. В сій хвили було їй все одно. Она чувствувала ся така безконечно утомлена і так пригноблена і длятого мала надію, що мимо горя в своїм серци все-таки засне.

Але ніч проминула инакше, як она того сподівала ся, бо серце в ній так дуже било ся, що она не мала спокою і так пожаданий сон еї ніяк не брав ся.

— Ти пропаща — говорила она заєдно сама до себе — та й позістанеш на завсїгди пропащою.

Широко отвертими очима, що пекли еї мов грань, розглядала ся она в темноті. Щоби то було? Чи то горячка у неї? Щось їй привиджувало ся. То він злощасний і тота якась чужа жінка. Змучена замикала очи, але привиди не щезали — противно, набирали ще більше житя, таки підходили до неї.

Она отворила очи знову. — Ох, Боже мій! — простогнала она — чим же я собі то заслужила!

Почала молити ся з цілого сенця. Від того щезали образи. Але сон таки еї не брав ся, бо колючий біль в серци таки остав ся.

Мушу таки зовсім зірвати з минувшостию — подумала собі. — Та чи лиш то можна? — Чому би не можна? Мусить бути можна! Нехай мені здає ся, що я того послідного півтора року мого житя не жила! Я спала, а тепер в сій хвили пробудила ся знову!

В той спосіб договорювала собі щораз ревнійше тай що хвиля розважала, як в ній серце бє ся і чи оно на то годить ся.

Але тоті допити серця випадали за кождий раз некористно і еї длятого вже злість брала. Затиснула зуби і сказала сама до себе: Добре, коли так не удає ся, то нехай мені здає ся, що я доси таки взагалі не жила. Аж тепер в сій хвили зачинаю знову жити. Але лиш з холодною, ясною головою без серця або бодай з таким, що спочиває в сталевій пущі. Таки так нехай буде!

Оттак перебула она кілька годин, сама не знаючи, що з нею діє ся. Наконець почала говорити сама до себе якимись уриваними завзятими словами.

Коли сьвітло настаючого дня зачало крізь вікно заглядати до неї, она встала. Але вже якась зовсім инша. Еї вчера ще так любенько ступлені рожеві уста тепер надули ся завзято і стратили свою краску, еї доси так сочувствуючі очи споглядали холодно, а при насаді носа зробив ся зморщок, що ішов простісенько в гору через чоло.

Не зважала на то, що мала на собі лиш легку домашну одіж і була без капелюха. На долині в гостинниці казала мов би яка пані дати собі сніданє, а коли поснідала, кинула на стіл заплату і пішла над беріг. Постановила була обом вчерашним панам подякувати, але впрочім не ставати їм тягаром. — Хто в Ню-Йорку хоче працювати — сказала сама до себе — той не згине з голоду. А я хочу працювати!

Було ще трохи часу аж до першого корабля і тих панів длятого ще не було. Джесі зачала трохи ходити то сюди то туди а сягнувши случайно до кишені, знайшла там карту, котру вчера дістала. Прочитала, що на ній було написано: Самсон Ганкок.

Она стала задумувати над тим, чи вже десь не чула того імени або чи десь не впало оно їй в очи, але не могла собі пригадати.

Аж ось побачила, що тоті панове надходять.

Той, що вчера дав їй карту, Самсон Ганкок, був властителем ще молодої аґентури приватних детективів того самого імени, але котра небавком, бодай в самій Америці виробила собі таку славу, як загально звістна стара Пінкертонова аґентура. Той другий панок, Андрій Вотлї був у него урядником, на котрого він найбільше міг спустити ся.

Ганкок, штудерна голова, впав був на гадку взяти ся специяльно до виловлювань де-

Кароля вислали телеграму з подякою за принятє, якого дізнав наслїдник престола підчас свого переїзду через Румунію. Кн. Юрий вислав до князя чорногорского телеґраму з повідомленем, що після єго переконаня Росия пі допре справедливі жаданя Сербії і Чорногори. Також і сербске правительство вислало до румуньского правительства депешу з подякою за принятє наслїдника престола підчас єго переїзду серез Румунію.

Орґан комітету Молодо Турків „Шураі Умет“ критикує поступованє великого везира, котрий завів переговори з Болгариєю, а виступає ворожо против Австро-Угорщини. Згадана часопись зазначує, що Туреччина не стратила нічого через анексию Босни і Герцеґовини, зато внаслїдок проголошеня независимости Болгариї, стратила Румелїю і дань, яка належала ся їй за тоту провінцию. Великий везир, пише дальше „Шураі Умет“, не повинен так поступати як Росия і Сербія, лиш повинен жити з Австриєю в мирі і порозуміти ся з нею.

Погляди висказані недавно тому Меншиковом в „Нов. Времени“ о становищи Росиї в сербскій справі мабуть зробили своє, бо нині крім обявів симпатиї, як звичайно „славяньскої“, не знаходять для Сербії в росийских урядових кругах ніякої иншої ради. В Петербурзї остав ся Пасич і аґітує дальше за сербскою справою між послами до Думи, дневникарями і иншими впливовими личностями, але в кругах урядових єму не веде ся. Кажуть, що у царя і правительства зашкодила Пасичеви прихильність лїберальних і поступових кругів, бо правительство побоює ся, що революціонїсти хотіли би загнати Росию у війну, щоби відтак користати з нагоди і викликати революцию.

В звістній казаблянськiй справі доносить Аґентия Гаваса, що оногди відбула ся в Берлинї конференция французского амбасадора Камбона з секретарем державним Шеном а сей послїдний заявив, що правительство нїмецке приймає услівя Франциї, але хотіло би додати два параґрафи, котрі звучать однаково з висказаними вже первістно поглядами нїмецкого правительства і містять в собі вискази сожалїня з приводу атаку на консулярного аґента та нагану для нїмецкого консуля з причини над'ужитя прислугуючих єму прероґатив. Амбасадор Камбон заявив, що Франция тих двох додатків не прийме. Конференциї відбувають ся дальше, але залагодженє справи послїдує аж за кілька днів.

Новинки.

Львів, дня 9-го падолиста 1908.

— **Нова семінария учительска.** Краєва Рада шкільна одержала від ц. к. Міністерства просьвіти уповажненє на отворенє в сім роцї шкільнім державної семинариї учительскої мужескої в Руднику в низькім повітї. Семінария тота буде отворена в другій половинї місяця падолиста с. р а реченець вписів буде оголошений.

— **Львів в темнотї.** Вчера о 6 год. вечером стало ся у Львові то, що буває часто в містах з електричним осьвітленем. В цїлім містї, де лиш заведено електричне сьвітло погасли лямпи і настала тьма кромішна. По склепах і льокалях пішо‹› переполах, зробив ся крик і остаточно не було ради як лиш вернути до давного способу осьвітлюваня і запалити сьвічки або нафтові лямпки. В декотри‹› льокалях запалено ґазове сьвітло. Заалярмована управа заведеня електричного кинулась зараз шукати причини того з'явища і остаточно по двох годинах пошукуваня показало ся, що коло каси ощадности на ул. Кароля Людвика попсовало ся щось в каблях. Вислані на місци робітники направила ушкодженє около 9 год. вечером і сьвітло електричне заблисло знову.

— **Манїфестация з експльозиєю.** В суботу вечером устроено в Кракові похід зі смолоскипами в честь президента міста дра Лео з праводу ухваленя соймом закона о Великім Кракові. В хвили коли президент якраз виходив на ґанок, щоби подякувати за зроблену єму овацию, настала експльозия, котрі наслїдки показали ся опісля дуже шкідливі. Під ту пору фотоґраф ілюстрованої часописи, виходячої в Кракові Nowości Illustrowane, хотів робити знимку з походу, а щоби викликати магнезіове сьвітло запалив занадто велику скількість каліхльорікум і викликав експльозию, котра знищила три вітражі Виспяньского в костелї ОО Францїшканів, вирвала шиби в кількох сусїдних домах і в мешканю президента а куснї скла ранили самого президента, котрий облитий кровю дякував за манїфестацию.

— **Нещасливі пригоди.** Григорий Кузем-ский лїт 17, робітник занятий при будові реальности п. Стройновского на розї площи Марийскої і ул. Коперника, держав в суботу вечером ацетиленову лямпу і присьвічував нею товаришеви. Нараз лямпа експльодувала а вибухаючий ґаз попарив Куземскому цїле лице і руки. Нещасливому подала першої помочи стация ратункова, а відтак відвезено єго до шпиталю. — Еміль Маєровский 12-лїтний ученик ґімназияльний бавив ся оногди набитим револьвером і так неосторожно манїпулював щось коло него, що револьвер вистрілив, а куля пробила долоню лївої руки зранивши в сподї перший і другий палець. Вистріл був так близький, що огонь попарив цїлу долоню. Першої помочи подала єму стация ратункова.

— **Дрібні вісти.** Директором рускої ґімназиї у Вижници має стати п. Антім Клим, професор II ґімназиї в Чернівцях.—В суботу дня 14 с. м. о год. 6 веч. відбудеть ся в будинку рускої ґімназиї, ул. Льва Сапіги, перша конференция тов „Учительска Громада“ в справі нових розпоряджень міністерства. Наради вести-ме член Видїлу і референт конференций др. Ів. Копач. Львівских членів товариства просить ся о чисденну участь. — Селянка Танька Супрунова з Пониковицї брідского повіта, повертаючи оноді пяна з празника у Висоцку до дому, заблудила в дорозї, а заснувши г поли, замерзла. — На полях громади Ясенова городеньского повіта, знайдено сими днями тїло Василини Сторощукової, селянки із Стецевої, котра, як здогадують ся, замерзла після епілептичного атаку. — У своїм склепі при ул. Сикстускій ч. 14 у Львові застрілив ся ритівник Зіґман з причини фінансових клопотів. — З Ростова над Доном доносять, що якісь розбишаки випустили там на волю за окупом 18.000 рублїв дідича Месяцева, котрого вхопили були в свої руки перед кількома тиждями. — Місто Станиславів по найновійшим обчисленям статистичного бюра числить 35.744 мешканців, а разом з Княгининами, що на дїлї є передмістями, звиш 60.000 людий. — Слїдство ведене в справі арештованого у Львові Дрекслера-Ціхалевского наводить таки на здогад, що він належав до шайки тих розбишаків, котрі в Будапеш-

---

зертирів з маринарки і сухопутного войска, але головно з першої.

Моряки і вояки Сполучених Держав північної Америки суть, як звістно, найманими жовнірами. Але залога кораблїв та відділи маринарки і войска не суть нїколи повні, бо брак доповненя, хоч для бранки роблять велику реклямy. Так на примір вивішують на ваґонах трамваїв по великих містах на сходї фантастичні з'ображеня моряків і вояків з заохочуючими відозвами до молодих людий, щоби вступали до маринарки і войска. Комісиї вербункові змушені брати, що лиш зголосить ся, коби то лиш бодай трохи був здібний материял. Не дивота длятого, що иноді напхають ся й такі люди, котрим розходить ся лиш о то, щоби дістати великі гроші на руку, а котрі відтак при першій лїпшій нагоді знов дезертирують. Але як численні бувають того рода люди аж до нинїшного дня, можна з того одного побачити, що коли панцирний і фляґовий корабель „Коннектікет“ відплив був з Ню-Йорку до проливу Гемптон, де збирала ся атлянтийска ескадра до їзди на Тихий океан, з єго добірної залоги здезертирувало не менше лиш сімдесять і чотири мужа, кажу і пишу: сімдесять і чотири мужа.

За кождого приставленого дезертира платять власти маринарскі і войскові по сто пятьдесять долярів нагороди. Отже гадка Самсона Ганкока, виловлювати таких дезертирів на великі розміри була з американьского становища незлим інтересом. Та вже й міг похвалити ся деякими хорошими успіхами. Тим успіхам завдячував він то, що власти недавно перед тим заключили з ним угоду і давали єму знати о кождім дезертирі та й передавали рівночасно єго фотоґрафію.

То Ганкок піддав був властям, щоби кождого, хто лиш дістав гроші на руку, зараз фотоґрафовано.

Ганкок і Вотлї повитали Джесію лиш мимоходом. Вчерашна людяність першого з них розвіялась була зовсім. Поправдї сказавши він єї проявив, бо якраз так годило ся без страти часу а зі сгрічию на другий день мав він на думцї лиш малий інтерес. Для неї, обманеної, хотів він від єї чоловіка видобути якесь відшкодованє а для себе самого відповідну провізию; опісля був би їй лишив до волї, чи схоче зробити донос чи нї.

Оба детективи були очевидно не в гуморі і невиспані. Так було таки дійстно. Они довідалися були, що в Патерзонї, м сцевости, в котрій зелїзницею з Еджвотер можна стати за несповна годину, перебувають три дезертири від побережної артилериї і они хотіли їх зловити, але то їм не удало ся. Отже стратили чотириста пятьдесять долярів зарібку. В такім случаю були би й не-Американцї в злім гуморі.

Джесі пішла за Ганкоком і Вотлеєм на корабель і сїла собі на якійсь лавочцї.

Оба детективи стали собі похожати то сюди то туди і не зважали на неї.

— Хиба не буду їм дякувати — думала она собі, — а то ще будуть гадати, що я їм накидую ся.

Але нараз Ганкок станув перед нею і зміряв єї від голови до ніг, мов би щось собі розважав, а відтак через хвилинку споглядає їй в очи. Она анї не рушила очима, лиш дивила ся також і єму сьміло в очи. То видко єму сподобало ся.

— Щож ви тепер зробите? — спитав він, мов би хотів зробити з нею якийсь інтерес.

— Буду собі шукати якоїсь роботи — відповіла она коротко.

Він потакнув їй головою. — І постараєте ся о то, щоби того падлюку, котрий вас обманув, замкнули до криміналу. Але насамперед будемо старати ся о то, щоби він заплатив вам якесь відшкодованє. То для вас найпростїйша річ.

Джесі вкусила ся в губу так, що мало аж не крикнула. Поздовжний зморщок на єї чолї повисше носа аж зробив ся якийсь глубший і она відозвала ся майже грізно: Моя минувшість скінчила ся для мене. Не хочу більше згадувати про неї. Від нинї зачинаю нове житє. Так постановила я собі в горячій борбі з собою самою. — А відтак не розбираючи богато, що говорить, додала з тиха: Нове житє з серцем в тїлї, що спочиває в сталевій ословї.

Ганкок, що мав добрий слух, чув кожде слово. — Славно! — відозвав ся він на то. — Братись до роботи — дурне серце нехай мовчить — знаменито! Впрочім так щось подібно оцїняв я вас перед тим, коли вам придивляв ся. — А звертаючись до свого приятеля, шепнув до него: Як думаєте Вотлї, як би так она була з нами і насамперед зайшла була до господи, то тоді оба не були би нам втекли а той третий таки напевно не вирвав би ся був нам з рук. Чотириста пятьдесять долярів було би заробило ся. Менї так щось здає ся, що єї можна би на будуче добре ужити.

— Коли дасть вивчити ся і не буде боятися, могла би нам зробити неоцїнену прислугу, містер Ганкок. Я переконаний о тім.

(Дальше буде).

ті обрабували були один з тамошних банків. — Від чого жидівска голова! Два молоді жиди, котрих задля процентового обмеженя не хотїли російскі власти припустити до студий на університеті перейшли на магометаньску віру і так узискали право до студий на університеті. — В банку для промислу і торговлї в Петербурзї викрито фальшивий чек на 31.000 рублїв, а догачний урядник, якийсь Слав ский втік. Переведена сейчас ревізия головної каси викрила брак 150.000 рублїв. — Вчера арештовано у Львові якогось Йосифа Серафина, прізвано фальшиво Ільницким, котрий втік з заведеня для божевільних в Штайнгоф під Віднем.

— Репертуар львівского руского народного театру в Станиславові (Саля тов. ім. Монюшка. Початок представленя о год. 7·30 вечером).

Ві второк, дня 10 с. м. (послїдне представленє) „20 днїв тюрми", фарса в 3 дїях Вебера.

— Дирекция зелїзниць державних подає до відомости: Дня 6 с. м. около 8 год. вечером поїзд товаровий ч. 91, в'їзджаючи на стацию в Перемишли, наїхав на виїзджаючий поїзд товаровий ч. 66, при чім машини поїздів і 4 ваґони вихопили ся із шин. Внаслїдок сеї пригоди спізнили ся лиш поїзд поспішний ч. 8 і поїзди особові ч. 12 і 20 о 4 години, але з персонаму служового нїхто не потерпів.

— Зазив. Виділ філії товариства „Просьвіта" в Станиславові подає до відомости: Філія Товариства „Просьвіти" в Станиславові закупила на днях розкішну реальність при Липовій улици ч. 80, отже в найкрасшій та найздоровійшій части міста. Цїну реальности, 60.000 корон, треба до двох місяців зложити. Камениця тої реальности буде служити за приміщенєм тром найчисленнїйшим нашим бурсам, що буквально тиняють ся по всяких рудерах, іменно бурсї селяньскій, ремісничо промисловій та учительскому інтернатови. З повною вірою в щиру Вашу поміч, Дорогі Земляки, в яких серцях всяке дїйстно громадяньске дїло находить глубокий відгомін, звертаємось з отсим відзивом до Вас! 60.000 корон треба до двох місяців зложити!

Ми певні, що кождий з Вас, кому доведеть ся отсї стрічки прочитати, не відкаже хоч би найдрібнїйшої лепти на довершене сего дїла.

Дарові жертви, без — або низькопроцентові позички просимо вселаскавійше слати на руки голови філії „Просьвіти", дра Володимира Яновича, лїкаря в Станиславові, ул. Ґолуховского ч. 1.

Дякуючи наперед за всяку поміч іменем філії „Просьвіти" та грядучих поколїнь, з яких бурси, в нас приміщені, зможуть викувати живий капітал сьвітлої будучности нашого народу, пишемо ся отсе з високим поважанем: За виділ філії Товариства „Просьвіта" в Станиславові: Др. Володимир Янович, голова; Іван Воляньский, секретар.

Телеґрами.

Відень 9 падолиста. Княг. Гогенльоге, жена Архікн. Франца Фердинанда, привела на сьвіт неживого хлопця. За причину смерти дитини подають інфлюенцу, котру княгиня перебула. Стан княгинї єсть вдоволяючий.

Будапешт 9 падолиста. Президент мінїстрів Векерле вернув тут з Відня.

Прага 9 падолиста. Яко в роковини під Білою Горою відбуло ся вчера на Білій Горі віче при участи кількох тисячів осіб. По вічу около 3000 участників пішло в поході до міста з чорним прапором, на котрім виднїла ся червона чаша. Полиция сконфіскувала прапор і розігнала демонстрантів, котрі зразу ставили опір і кликали до полициянів: „Убийники!" Одного поліциана зранено каменем. Площа на Перекопах була замкнена, внаслїдок чого до дальших демонстраций не прийшло. Вечером войско і жандармерия вернули до касарень.

Льондон 9 падолиста. „Times" критикує остро бесїду сербского наслїдника престола, виголошену по приїздї з Петербурга і каже, що бесїда тота може сербскому правительству наробити трудностий а також з певностию і в Петербурзї єї не похвалять.

Білград 9 падолиста. Часописи обговорюють поворот кн. Юрия. Часопись „Труба" пише, що о вислїдї єго подорожи суть дві версиї, що однак імовірнїйша єсть версия менше користна.

Париж 9 падолиста. „Matin" оголошує заяву нїмецкого амбасадора кн. Радолїна в справі події в Казаблянцї. Радолїн каже, що в виду миролюбивого настрою обох сторін можна сподївати ся вдоволяючого залагодженя справи.

КНИЖКИ
на нагороди пильности.

Книжки рускі а також і польскі апробовані Вис. ц. к. Радою шкільною можна замовляти в рускім Товаристві педаґоґічнім улиця Сикстуска ч. 47, в книгарни Наук. Тов—а ім. Шевченка у Львові ул. Театральна ч. 1 і в склепі Тов—а Взаімної помочи учительскої в Коломиї (Народ. Дім) і у всїх книгарнях в краю.

I. Образкові книжочки для дїтий.

Дїтвора, опр. 1 К.
Зьвірята домашні, опр. 80 с.
Приятелї дїтий, опр. 1·20 К.
Ах, яке хороше, опр. 2 К.
Для розривки, опр. 1·20 К.
Око в око 1 К.
Крізь трав килими 1 К.
З Царства зьвірів, опр. 1·50 К.
Лїтною порою, опр. 150 К.
Дїточі вигадки опр. 1·50 К.
Від весни до весни, опр. 2 К.
Веселий сьвіт 60 с.
Дикі зьвірята в образках і віршах, 60 с.
Книжочка Стефунї 60 с.
Мамин дарунок 60 с.
Приятелї чоловіка 60 с.
Татів дарунок 60 с.

II. Ілюстровані байки та оповіданя.

Казки народні, ч. І. і II. бр. по 50 с., опр. 70 с.
Казки народні, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Мірон: Пригоди Дон Кіхота, бр. 80 с., опр. 1·10 К.
Казки братів Ґрімів, бр. 50 с., опр 70 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. бр 40 с., опр. 60 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. II. бр. 55 с., опр, 80 с.
Др. М. Пачовский: Народні думи, ч. І. і II. разом опр. 1·30 К.
Ґете-Франко: Лис Микита, трете нове виданє бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Робінзон великий ілюстр., бр. 1·80 К, опр. 2·20 К.
Житє і слава Тараса Шевченка, образок сценічний, бр. 30 с.
Калитовский: Подорож сьв. Николая, драматична гра, бр. 20 с.
Ілля Кокорудз: Спомини з Атен з ілюст. бр. 1·80 К, опр. 2·10 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї. ч. І. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї ч. II. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Генін: Крізь пустнї Азиї, ч. III. бр. 1 К, опр. 1·30 К.
Свен Гедін: Крізь пустинї Азиї, ч. IV. бр. 2 К, опр. 2·30 К.
Билина про Ілию Муромця і єго славні подвиги, бр. 16 с.

Рух поїздів зелїзничих
важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30,** 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·06, **2·15**, 5·40, 10·30*.
„ Підволочиск (на Підзамче) 7·01, 11·40. **2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40*,** 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·48, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від 15/6 до 30/9): 3·50.
„ Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45*,** 3·50, **8·25,** 8·40, **2 45,** 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·31**, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50*,** 6·10, **9·10,** 9·35, **2·33**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·25, 6·42*.
„ Бельця: 11·05.
„ Станиславова Ворохти (від 1/7 до 31/8): 6·40.

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.
До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1 46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер.

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·00 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьват).

За редакцию відповідає Адам Краховецкий

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).

ОГОЛОШЕНЯ.

Дім для торговлї і промислу
в Хшанові

найбільше підприємство в краю
для будови і достави

МАШИН ДО ВИРОБУ ЦЕМЕНТОВИХ
дахівок, цегол і цеголок на помости

припоручає:

Удосконалені, сильно збудовані машини до виробу цементових дахівок, а іменно:

I. Найновшої конструкциї машину „Модель 1909“, відзначену на численних заграничних виставах.

II. Загально знані в краю машини **Імперіяль, Реформ і гладкі.**

III. Машини до виробу цементових цегол і цеголок **на помости.**

IV. **Форми** до виробу рур канализацийних і керничних.

V. Фарбу, оливу і цемент.

Усьо по найнизших цінах, на догідних услівях сплати.

На жаданє висилаю ціну і докладний опис кождої машини.

Хоче ся женити?

Уповажнені від много пань (межи иншими з нешлюб. дітьми, калїками і т. ин.) з маєтком від 5000 до 500.000 кор. до вишуканя відповідних кандидатів сопружества. Тілько панове (навіть без маєтку), котрі справу серйо трактують і котрим на скорім сопружестві не заходить перешкода, схотять писати до **Schlessinger, Berlin 18.**

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів“ що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дївчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Брятя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандети у жидів, памятайсе на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бренволї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач
Струтин, п. Долина ад Стрий.